

Când o să se termine încercarea prin care trecem?

Când o să se termine încercarea prin care trecem? Când o să vină vestea cea bună? Răspunsul este în noi.

Să nu uităm că Adam a căzut nu datorită faptului că a negat existența lui Dumnezeu ci pentru că a negat voia Lui, pentru că a făcut neascultare. Noi nu știm ce se află în interiorul Sfintei Treimi. Singurul lucru pe care îl știm este că acolo este ascultarea desăvârșită.

Ascultarea este modul de existență a ființelor. Ascultare = viață; neascultare = moarte.

Ca să vindece moartea neascultării a venit Dumnezeu Cuvântul și S-a întrupat în persoana lui Iisus Hristos și S-a făcut ascultător până la moarte și moarte de Cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preaînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume; Ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece.

Experiența monahilor: când o să se termine încercarea

Unii critică monahii că nu fac nimic și că au o viață parazitară însă acum sunt pe

culmile disperării când vrând-nevrând trăiesc doar o mică parte a vieții monahale. Să nu uităm însă că monahii sunt toată viața închiși într-o mănăstire și putem învăța puținel de la aceștia cum să gestionăm astfel de situații.

Întâi de toate trebuie să avem credință simplă că bunul Dumnezeu va rezolva situația. Această credință trebuie să fie o credință simplă fără îndoieli și analize. Desigur că noi vom face ceea ce este omenește posibil, însă înainte de toate este nevoie de credință pentru că altfel ne vom panica.

Pe baza acestei credințe vom observa că în anumite teme, recomandările conducerii sunt de la Dumnezeu. Cei de la conducere sunt departe de perfecțiune, însă Dumnezeu a vorbit prin ei în anumite probleme. Atât. Conducerea administrativă nu are competența să intre în domeniul conducerii bisericești și nici conducerea bisericii să intre în domeniul conducerii administrative. Deci slujbele ar trebui ținute cu oamenii la distanța impusă de conducerea administrativă. Toți cei implicați, însă, vor face ascultare?

Odată ce este evident că anumite porunci sunt de la Dumnezeu trebuie să facem ascultare. Cei care poruncesc să nu fie stăpânitori pentru că toți suntem sub ascultare și atotputernic este Stăpânul nevăzut al stăpânilor văzuți. ...și dreptatea se va aplica tuturor.

Cum învățăm să facem ascultare?

Pentru asta avem nevoie de bărbăție, de hotărâre, de călcarea în picioare a iubirii de sine și să spunem înăuntrul nostru „Trebuie să fac asta!”. Dacă vom cârți ne va fi mult mai dificil și rezultate nu vom avea. Să nu credem că vom scăpa. Fără ascultare, încercarea prin care trecem nu se va termina. Dumnezeu nu mai are “răbdare”.

Pentru a ne exersa ascultarea, facem astfel: în fiecare zi ne tăiem voia puțin. Îmi vine gândul să mă uit la știrea asta. Îmi voi tăia însă voia și nu mă voi uita. Îmi vine gândul să spun asta. Îmi voi tăia voia și nu voi spune. Îmi vine gândul să iau o inițiativă. Îmi voi tăia voia și voi întreba înainte.

În al treilea rând avem nevoie de rugăciune și gândul la cununile și împărăția cerească unde este casa mea care mă așteaptă. Sună demodat pentru tine? Foarte rău. Adevărul este veșnic. Ai nevoie de un program zilnic de rugăciune. Mic dar să fie. Întâi de toate ne interesează constanța. Să ne tăiem voia care ne trage înapoi și încolo. Îmi vine gândul să-mi încalc programul. Îmi voi tăia voia și mă voi ține de program.

Astfel vom deveni liberi și încercarea prin care trecem o să se termine.

Bazat pe Sfântul Dorotei din Gaza, Sfântul Efrem Katunakiotul, Bătrânul Iosif Vatopedinul, [Filipeni 2:8-11](#)

ro.asceticexperience.com